နုပွင့်နှင်းဆီ

တောင်ပေါ်မြို့ရဲ့ရစ်သမ်ပို

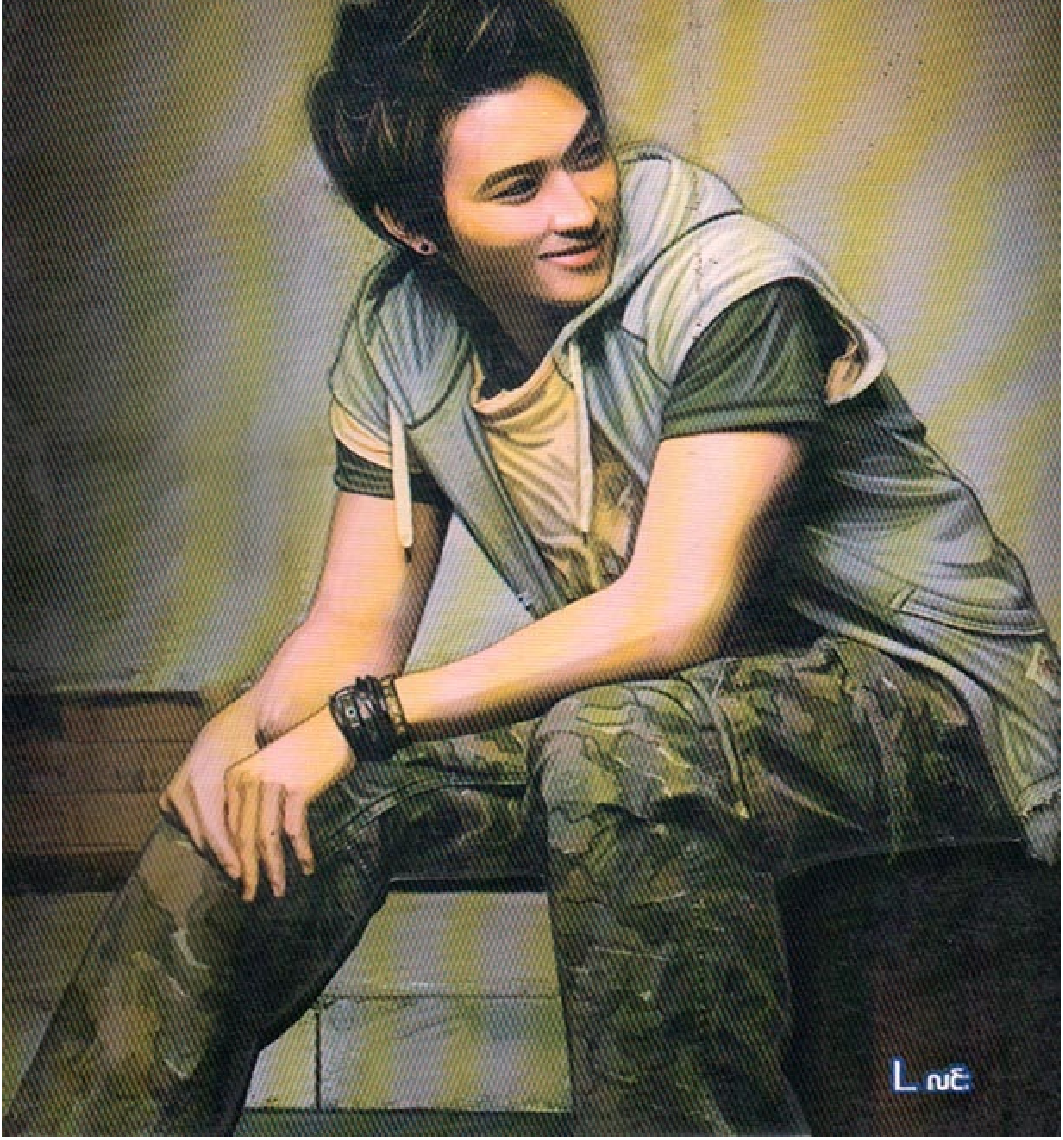

(ဇာတ်လမ်းအကျဉ်း)

နုသွန်းထွေးသည် ငယ်စဉ်က ပြင်ဦးလွင်သို့ သွားရင်း ကားမှောက်ကာ မိဘနှစ် ပါးလုံး ကွယ်လွန်ခဲ့ရပြီးနောက် စိတ် က ပုံမှန်မဟုတ်တော့သဖြင့် ဦးလေးဖြစ်သူ ဦးနေစိုးက စောင့်ရှောက်ထားခဲ့ရသည်။ ဦးနေစိုးနှင့် အလုပ်အတူတူလုပ်သော ဦးမြတ်ထွန်း၏ သား မိုင်ဂီတမှာ စင်ကာပူတွင် ဘွဲ့ယူပြီး မြန်မာပြည် ပြန်လာကာ စီးရီးတစ်ခွေကို အောင်မြင်စွာ ထုတ်နိုင်ခဲ့ ပြီး အဆိုတော်အ ဖြစ် ကျော်ကြားလာခဲ့သည်။

ဆေးမသောက်ဘဲ သော င်းကျန်းနေသော နုသွန်းထွေးကို ဂီတက သီချင်းဆိုပြပြီး ချော့မော့ကာ ဆေးတိုက်ရသည်။

သွန်းထွေးဘဝလေးကို သနားရာမှ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ပေးချင်လာသည်။ တစစစွဲလန်းလာခဲ့သည်။ မိုင်ဂီတရဲ့ စီးရီးကာဗာရိုက်ဖို့အတွက် နုသွန်းထွေးကို ခေါ်သွားရာမှ ဓာတ်ပုံဆရာ ဗ.မွန်းချိုနှင့်တွေ့ ဆုံခဲ့သည်။ မွန်းချိုက သွန်းထွေးကို မြင်ပြီး အရူးအမူး ဖြစ်သွားသည်။

ဆတ်ဆတ်ထိမခံသော ဂီတနှင့် ကမ္ဘာ့ရန်တွေ ဖြစ်သွားကြသည်။

မွန်းချိုရဲ့အမေက သား ဖြစ်သူ ခံစားနေရတာ မကြည့်ရက်တော့ ဦးနေစိုးဆီမှာ သွန်းထွေးကို သွားတောင်းပေးသည်။

ဒါကိုသိပြီး ဂီတရင်ထဲက အချစ်တွေ ပေါက်ကွဲထွက်လာသည်။

နေ့မကူးစေဘဲ သွန်းထွေးကိုတောင်းခိုင်းတော့သည်။ လူကြီးချင်း ပြောဆိုပြီးကာမှ မွန်းချိုရဲ့အမေက မခံချင် ဖြစ်ပြီး ကုန်တိုက်မှာ တွေ့ သော သွန်းထွေးကို ရေခဲမုန့်ကျွေးကာ အိမ်ခေါ်လာခဲ့သည်။ မွန်းချိုက ပြန်ပို့ပေးမလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ချိန်တွင် ဂီတရောက်လာပြီး အထင်လွဲကာ ထိုးကြိတ်လေသည်။

သွန်းထွေး ဝင်ရှင်းပြမှာ ရန်ပွဲက ပြီးသွားခဲ့သည်။

ဂီတက သူတို့မင်္ဂလာပွဲကို ပြင်ဦးလွင်တွင် ကျင်းပမည် ဟုပြောကာ ဘယ်သူမှထင်မှတ်မထားသော ကန်တော် မင်္ဂလာ ပန်းဥယျာဉ်တွင် မင်္ဂလာပွဲကို ပရိသတ်များ နှင့်အတူ တခမ်းတနားကျင်းပခဲ့လေသည်။

မူပိုင်နှင်းဆီ

*

အခန်း(၁)
အစပျိုးမှု

ညိုမည် းမှောင်နေတဲ့ ကောင်းကင်ကြီးဟာ..သွန်းထွေး ကြည့်နေရင်းမှပင် မီးခိုရောင်ဘက်သို့ တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းသွား သည်။

ဟော...ကြည့်နေရင်းနဲ့ မီးခိုးရောင်က အရောင်နုသွား ပြန်ပြီ...အို...သူတို့ကြားထဲမှာ အဖြူရောင်လေးတွေ တောင် ရောပါနေလိုက်သေး။

ဖြူလာပါပြီ...ဖြူပြီးတော့ လင်းလာတော့မယ်...

နေပါဦး၊ လူတွေ က အိပ်နေလိုက်ကြတာ မိုးကောင်းကင် ကြီးကို သွန်းထွေး စောင့်ကြည့်နေတာကြာပြီ..

မဆိုးဘူး..သူက သစ္စာရှိတယ်။ နေ့တိုင်း ဒီအချိန်ရောက် ရင် ဒီလိုအရောင်လေးတွေ ပြောင်းသွား ရော...

ဒေါ်ဒေါ်ကတော့ ပြောဖူးသား...ဘာတဲ့..အမည် းနဲ့ အဖြူ ရောလိုက်ရင် မီးခိုး ဖြစ်သွားပြီး အဲဒီ မီးခိုးကို အဖြူထပ်ရော လိုက်ရင် အရောင်က ပိုပြီး နုသွားရော တဲ့...

ဒေါ်ဒေါ်ပြောတာ မယုံလို့ သွန်းထွေးက လက်တွေ့ စမ်း ကြည့်ပြီးပြီ။

ဟုတ်နေသားပဲ။ အဖြူရောင်ဆိုတာ ဘာနဲ့မဆို ရောလို့ရ တာပေါ့...သူနဲ့ရောလိုက်ရင် တစ်ဖက်က အရောင်တွေ ပြောင်း ပြောင်းသွား တာ သွန်းထွေး သဘောကျလို့မဆုံးတော့...

သွန်းထွေးလည်း အဖြူရောင်လေး ဖြစ်ချင်လိုက်တာ..

ငှက်ကလေးတွေ အော်နေကြပြီ...ဘာသံလေးတွေ မှန်း မသိဘူး..နားကိုငြီးရော..အဲဒါ..သူတို့ အစာတောင်းနေတာလို့ ဒေါ်ဒေါ်က ပြောတယ်..အေးလေ...သူတို့မှာ ဗိုက်ပါလို့ ဆာ တာနေမှာ ပေါ့.. သွန်းထွေးတောင်

ဗိုက်ဆာနေပြီဥစ္စာ...

သွန်းထွေးသည် သူမ အခန်းကျယ်ကြီးထဲရှိ ပြတင်းပေါက် မှ တစ်ဆင့် ကောင်းကင်ကြီးကို တမျှော်တခေါ်ငေးကြည့်ရင်း တွေ း ချင်ရာတွေ လျှောက်တွေ းနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ကောင်းကင်ကြီးက ခုနကကျ မှောင်တယ်၊ ခုကျတော့ လင်းနေပြန်ရော...အမျိုးမျိုးပဲ တတ်လည်း တတ်နိုင်ပေရဲ့...

ကျလိကျလိ...တဲ့။

ဘာပြောနေကြတာလဲ မသိဘူး..သိချင်လိုက်တာနော်။ မဟုတ်မှလွဲရော သူတို့ အတင်းပြောနေတာပဲ ဖြစ်မယ်..

အမယ်..သူတို့ပျံနေတာက သိပ်ပြီး ကြည့်လို့ကောင်းတာ ပဲ..ပေါ့ပါးလွတ်လပ်လို့၊ သွန်းထွေးလည်း သူတို့လိုပျံချင်တဲ့ဥစ္စာ။

ငှက်ကလေးတွေ ကိုကြည့်ပြီး ပြတင်းပေါက်ရှိ သံတိုင်များ ကို အပြစ်မြင်လာပြန်သည်။

'ဒီသံတိုင်တွေ က တကယ်နှောင့်ယှက်တာပဲကွာ..ဘာကို မှ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ကြည့်လို့မရဘူး'

သွန်းထွေးက နှုတ်ခမ်းလေးစူပြီး ဗျစ်တောက်ဗျစ်တောက် ပြောသည်။ တစ်ညလုံး မအိပ်ထားသည့်အတွက် ကျိန်းစပ်နေသော မျက်လုံးတွေ ကို လက်ဖြင့်ပွတ်သေးသည်။

ထိုနောက်မှာ တော့ ဗိုက်ဆာသည့်ဘက်သို့ အာရုံရောက် သွားပြန်သည်။ နေ့တိုင်း စားနေရလည်း အချိန်တန် ဆာလာပြန် ရော ရှုပ်ကို ရှုပ်တယ်။

နေပါဦး။ ဒီနေ့ သွန်းထွေး ဘာစားရမလဲ စဉ်းစားလိုက် စမ်း...ဒီနေ့အတွက် breakfast menu လေး..ပေါင်မုန့်တော့ ထည့်မှပါပဲ..ပြီးမှ

မစားချင်ရင် အသာလေးလွှင့်ပစ်လိုက်ပေါ့... ဟုတ်ပြီ..ပေါင်မုန့်နဲ့ ငွေးသီးငါးပိချက်စားမယ် ဟဲ ဟဲ..

ပြီးတော့..ဒေါ်ဒေါ်နေ့တိုင်းတိုက်တဲ့ နွားနို့ခွက်ထဲက နို့ တွေ ကို သူ မမြင်အောင် သွန်ပစ်ရမယ်..ဒေါ်ဒေါ်တော် တော် ဆိုး တာပဲ..သူများ မသောက်ချင်တာကို နေ့တိုင်း တိုက်နေတယ်..

ဒေါ်မိုးသူသည် ပြတင်းပေါက်နံဘေးမှာ ညဝတ်ဂါဝန်ရှည် လေးဝတ်ပြီး မတ်တတ်ရပ်နေသော သွန်းထွေးကို မြင်တော့ အိပ် ချင်မူးတူး ဖြစ်နေတာတွေ ပျောက်ကာ မျက်လုံးတွေ ပြူးကျယ်ကုန် သည်။

သွန်းထွေးကတော့...သူမ ဝင်လာတာကို မသိဘဲ တစ် ယောက်တည်းရပ်ပြီး စကားတွေ ပြောလို့ကောင်းတုန်း။

ဆံနွယ်ရှည်ရှည်လေးတွေ က ပွရောင်းပြီး လေတိုက်လိုက် တိုင်း လွင့်ဝဲလို့...

'သမီးလေး သွန်းထွေး..ညက မအိပ်ပြန်ဘူးလားကွယ်'

သွန်းထွေးက မျက်လုံးလေး ထောင့်ကပ်ပြီး စိုက်ကြည့် လာကာ..

'သွန်းထွေးက အိပ်သားပဲ၊ မျက်လုံးက အိပ်မှမအိပ်တာ'

ဒေါ်မိုးသူက သွန်းထွေးအနားကပ်သွားပြီး ပခုံးလေးဖက် ကာ ပွနေသော ဆံပင်တွေ ကို သပ်ပေးလိုက်သည်။

'ဟုတ်သားပဲ ငါ့သမီးမှာ အပြစ်မှမရှိတာ..မျက်နှာလေး သစ်လိုက်နော် သမီး ဒါမှ လန်းသွားမှာ ..ပြီးလို့ရှိရင် မုန့်စားပြီး ဆေးသောက်ရဦးမယ်'

သွန်းထွေးက ခေါင်းကို ယမ်းနေအောင် ခါရင်း

'မသောက်ဘူး..အဲဒီ ဆေးတွေ မသောက်ချင်ဘူး..နေ့ တိုင်း တိုက်နေကြတာပဲ၊ ဒေါ်ဒေါ်ပဲ သောက်လိုက်..သွန်းထွေး မသောက်ဘူး'

'လိမ္မာပါတယ် သမီးရယ်...နော်'

ဆေးသောက်ဖို့ ပြောတိုင်း သွန်းထွေးက သူမကို စိတ် ကောက်တတ်သည်။ ခက်တာက ဒီအိမ်ကြီးမှာ သူ့ကိုစောင့်ကြည့် ဖို့က ကိုယ့်တာဝန် ဖြစ်နေသည်။

ညတုန်းက တိုက်တဲ့ဆေးထဲမှာ အိပ်ဆေးပါတယ်လို့ ဆရာ က သေချာပြောထားပါလျက်နဲ့ ဒီကောင်မလေး မအိပ်တာ ထူး ဆန်းမနေဘူးလား..တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပါပဲ..

သွန်းထွေးက ဒေါ်မိုးသူလက်ထဲမှ ရေခွက်ကို ဆွဲလုလိုက် ပြီး သူမ မျက်နှာပေါ်ကို ရေတွေ လောင်းချပစ်လိုက်သည်။

ညဝတ်ဂါဝန်လေးမှာ ရွှဲရွှဲစိုလို့...

'ဟဲ့ သမီး..အဲဒီ လို မသစ်ရဘူးလေ'

'ဒေါ်ဒေါ် သစ်တာက ကြာတာကိုး၊ ဒီလိုလောင်းလိုက် တော့ ပြီးရော'

'အကျႌတွေ စိုကုန်ပြီ သမီးရယ်..တော် ကြာ အအေးပတ် နေမှဖြင့်'

'စိုရင် လဲလိုက်မှာ ပေ့ါ၊ ဘာခက်လို့လဲ'

သွန်းထွေးက ပြောပြီး သူမဂါဝန်ရှည်ကို ဆွဲချွတ်ဖို့ ကြိုး စားပါတော့သည်။

'အမယ်လေး...'

ဒေါ်မိုးသူက လန့်အော်ပြီး အကျႌဆွဲချွတ်နေသော သွန်း ထွေးလက်ကလေးကို ဖမ်းဆွဲထားရသည်။

ပြီးမှ ချော့မော့ပြီး သွားတိုက်ခိုင်းရသည်။ သွန်းထွေးက သွားတိုက်ပြီး ပါးစပ်ပလုတ်ကျင်းဖို့ပေးထားသော ရေတွေ ကို ဂလု ဂလုလုပ်ပြီး

ပြန်မြို့ချပစ်လိုက်သည်။

'ဟယ်..သမီး..ဒီလိုမဟုတ်ဘူးလေကွယ်..အပြင်ကို ထွေးထုတ်ရတယ် သမီးရဲ့..ဒီလိုလေ'

ဒေါ်မိုးသူက နမူနာပြန်လုပ်ပြသည်။

'မသိဘူး သွန်းထွေး သွားတိုက်ပြီးပြီ ဗိုက်ဆာတယ် ပေါင် မုန့်နဲ့ ငှက်ပျောသီးငါးပိချက် စားမယ်'

'ကြည့်စမ်း..သမီးက နောက်ပြန်ပြီကွယ်...ပေါင်မုန့်နဲ့ ကြက်ဥဟပ်ဖရိုက်လေး ကြော်ပေးမယ်လေ'

'နေ့တိုင်း ဒါတွေ ပဲ စားနေရတယ်...ပြီးရင် လာမေးကြ မယ်..သမီးလေး ဘာစားချင်လဲ..ပြီးတော့..သူတို့ကျွေးချင်တာ ကျွေးနေကြတဲ့ဥစ္စာ'

'ဟုတ်တယ်နော် အဲဒါ ဒေါ်ဒေါ့်အပြစ်၊ ကဲ..လာ.. ဒေါ်ဒေါ် ဆံပင်လေး ဖြီးပေးမယ်'

'ဖြီးချင်ပါဘူး၊ သွန်းထွေးဆံပင်တွေ နာကုန်မယ်'

ဒီကောင်မလေးနဲ့ နေ့တိုင်း နပန်းသတ်နေရတာ မောလှ ပါပြီ။ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ အခြေအနေက ပိုဆိုးလာသလိုပဲ။

မ ဖြစ်သေးပါဘူး...ဆရာ့ကိုတော့ ပြောပြဦးမှပါ။

သွန်းထွေးသည် သူမ ဆံပင်ကို အထိမခံဘဲ ဒေါ်မိုးသူ လဲပေးသော ဖက်ဖူးစိမ်းနှင့် ပန်းရောင်လေး ရောစပ်ထားသော အကျႌ လှလှလေးနဲ့ ဂျင်းကွာတားလေး ဝတ်ပြီး breafkfast စားဖို့ လိုက်လာခဲ့သည်။ သီချင်းလေး တကြော်ကြော်နဲ့...

 မမြင်အောင် ပုန်းကာဝှက်ကာရယ်

ရင်မှာ ထွေးပွေ့ထားပါကွယ်

ဒယ်..ဒယ်..ဒယ်..ဒယ်..ဒယ်..ဒယ်..

တိတ်တိတ်လေးပဲ ချစ်သွားမယ် ▯

'အမယ်..တယ်ဟုတ်ပါလား အဲဒါ ဘာသီချင်းလဲ သမီး'

'မယားငယ်သီချင်း အဟိ'

'ကြည့်စမ်း..ကြည့်စမ်း..ဒေါ်ဒေါ်က အဟုတ်အောက် မေ့နေတာ'

အောက်ထပ် ထမင်းစားခန်းတွင် သွန်းထွေး၏ ဘကြီး ဦးနေစိုးက သတင်းစာဖတ်နေရာမှ အသံကြားသဖြင့်

'မောနင်း သမီး..ညက အိပ်လို့ပျော်ရဲ့လား'

သွန်းထွေးက ဘာမှပြန်မပြောဘဲ မုန့်ပန်းကန်တွေ ကို စိတ် ဝင်တစား လိုက်ကြည့်နေသည်။ ဒေါ်မိုးသူက သွန်းထွေး မမြင် အောင် လက်ခါပြလေသည်။

ပြီးနောက် ဦးနေစိုး၏ ခွက်ထဲသို့ ကော်ဖီငှဲ့ထည့်ပေးရင်း တိုးတိုးလေး ကပ်ပြောသည်။

'အခြေအနေ ပိုးဆိုးလာသလိုပဲ ဆရာ'

ဦးနေစိုးက သွန်းထွေးကို တစ်ချိန်လုံး အကဲခတ်နေသည်။

ရုပ်ကလေးက မှုန်နေအောင်လှပြီး အင်မတန်မှကံဆိုးရှာ တဲ့ ကလေး...

အခုချိန်မှာ ကိုယ်က သူ့ရဲ့အုပ်ထိန်းသူဆိုလည်း ဟုတ်၊ အမွေထိန်းဆိုလည်း ဟုတ်၊ သူ့ကို စောင့်ရှောက်ဖို့အတွက် အရှယ် ကောင်းမှာ ဖူးစာမရှာခဲ့ဘဲ လူပျိုကြီးဘ၀ကို ရွေးချယ်ခဲ့သည်။

'သမီး မတ်တတ်ကြီးနဲ့ကွယ်..ထိုင်ပြီး စားလေ'

သွန်းထွေးက မျက်လုံးကို ဘေးဘီ ဝေ့ဝဲကြည့်ပြီး လေသံ တိုးတိုးလေးဖြင့်

'ဟိုနေ့က တီဗီမှာ စစ် ဖြစ်နေကြတယ်လေ အဲဒါကြောင့် ရပ်ပြီးစားနေတာ..ရယ်ဒီလုပ်ထားတာ လေးစိုး၊ အဲလို ကျပ်ကျပ် ထိုင်နေသလား စစ်လာတိုက်ရင် သေနေဦးမယ်'

'သမီးရယ် လူကြီးကို'

ဒေါ်မိုးသူက ဝင်ပြီး ဟန့်တားသော်လည်း အရာမထင်ပါ။ ဦးနေစိုးက သူ့တူမလေးကို စိတ်ထဲရှိတဲ့အတိုင်းသာ ပြောစေသည်။ အကြောင်းမှာ သွန်းထွေး စိတ်မငြိုငြင်စေချင်လို့ ဖြစ်သည်။သွန်း ထွေး ဖျစ်ညှစ်ထားသဖြင့် ဦးနေစိုးပါးမှာ ရဲတွတ်နေသည်။

'လေးစိုးက လူကြီးမဟုတ်ပါဘူး ၄ထဲက မင်းသားလေး နော်'

'အေးပါ..သမီးပြောတဲ့အတိုင်းပဲ'

သွန်းထွေးဟာ ခဏနေတော့ ကော်ဖီခွက်ထဲကို ပေါင်မုန့် မှာ သုတ်သော ထောပတ်နှင့်ယိုကို ထည့်ပြီး အားပါးတရ မွှေလေ တော့သည်။

ပြီးတော့ မော့ချလိုက်တာမှ တစ်ကျိုက်တည်း...

ဦးနေစိုး စိတ်ထဲမှာ မကောင်းလိုက်တာ...

တူမလေးဟာ သူ ဘာစားလို့ စားနေမှန်းလည်း သိပုံမရ ပါ။ ဘာလုပ်လို့ လုပ်နေမှန်း သိနိုင်တဲ့စိတ်ကလေး ကွယ်ပျောက် နေတာ ကြာပြီပဲ.. လွန်ခဲ့တဲ့ ခုနစ်နှစ် .. သူ့အသက် ကိုးနှစ် က တည်းက ဆိုပါတော့...

*

အခန်း (၂)
သနားစရာကောင်းတဲ့ကောင်မလေး

မြင်လိုက်ရတဲ့မြင်ကွင်းဟာ ရင်ထဲမှ ကရုဏာတွေ အကုန် လုံးကို ပွင့်အန်ထွက်သွားစေသည်။

ရောင်စုံသစ်ခွခြံလေးနံဘေးမှာ ထိုင်ပြီး ငြိမ်သက်ငေးမော နေတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်..

သူမနံဘေးမှာ စာရွက်တွေ ပြန့်ကျဲနေသည်။

နောက်ထပ် စာရွက်လွတ်တစ်ရွက်မှာ သူမက ပန်းချီထပ် ဆွဲနေပြန်သည်။

'ဖေဖေ့မုတ်ဆိတ်မွေးက ဒီနေ့ နည်းနည်း ပိုရှည်လာသလို ပဲ..ဟိ ဟိ..အသက်ကြီးလာပြီဆိုတော့ ဆံပင်လည်း ဖြူလာပြီ'

တစ်ယောက်တည်း စကားတွေ ပြောပြီး ရယ်နေပြန်ပါ သည်။

သူမပြောစကားအရဆို အခုဆွဲနေတာက သူမရဲ့အဖေပုံ ဖြစ်ဖို့ များ သည်။

ရယ်နေတဲ့ပုံစံလေးက အပြစ်ကင်းစင်လိုက်တာ.. အခုခေတ်မှာ အမြင်ရများ သလို ဟန်လုပ်ပြီး ပြုံးရယ်နေ တာမျိုး မဟုတ်ဘဲ စိတ်ထဲမှာ ရှိသလို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရယ်နေ ခြင်း ဖြစ်သည်မို့ သူမှာ မှင်တက်ပြီး ငေးကြည့်နေမိသည်။

ကောင်မလေးက စကားတွေ ဆက်ပြောနေပြန်သည်။

'ဖေဖေ..သွန်းထွေးတို့ ပြင်ဦးလွင်ကို ဘယ်တော့ ရောက် မှာ လဲဟင်'

'နောက်တစ်နာရီလောက်ဆို ရောက်တော့မှာ ပါ..သမီး ရယ်'

ဂီတ မျက်ခုံးနှစ် ဖက်က အပေါ်သို့ မြင့်တက်သွားသည်။ ကောင်မလေးက သူ့အသံကို ယောက်ျားကြီးတစ်ယောက်ရဲ့အသံ လိုပြောင်းလဲပြီး ပြောနေသော ကြောင့် ဖြစ်သည်။

'ပြင်ဦးလွင်က အရမ်းလှတယ်ဆို..ဟုတ်လား ဖေဖေ'

'ဒါပေါ့'

မိန်းမသံတစ်လှည့် ယောက်ျားသံတစ်လှည့်လုပ်ပြီး စကား တွေ ဆက်ပြောနေပြန်သည်။

'အရမ်းလည်း အေးတာပဲဆို'

'အရမ်းအေးပြီး အရမ်းလည်း လှတဲ့ မြို့လေးပေါ့ သမီး ရယ်'

'သွန်းထွေးကို အနွေးထည်နဲ့ ဦးထုပ်လေး ဝယ်ပေးရမယ် နော်'

'သမီးလိုချင်တာ အကုန်ဝယ်ပေးမယ်ဗျာ'

'မေမေ..ပုတီးပဲ စိတ်မနေနဲ့လေ၊ သွန်းထွေးလိုချင်တာ ဝယ်ပေးမယ် မဟုတ်လား'

သူ့ကိုယ်သူ သွန်းထွေးလို့ပြောနေတဲ့ ကောင်မလေးက သူ့ အမေပုံစံဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြလေသည်။

ပြီးတော့မှ ဘေးနားမှာ တစ်စုံတစ်ယောက်ရှိသော ပုံစံဖြင့် ဖက်ပြီး အားရပါးရနမ်းလိုက်လေသည်။

'မေမေ့ကို သွန်းထွေး သိပ်ချစ်တာပဲ...'

ပြောပြီး ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုချလိုက်လေသည်။ ဂီတ ရင်ထဲ မှာ သနားစိတ်ဖြင့် စူးကနဲ ဖြစ်သွားသည်။ ပြေးပြီး ချော့ချင်စိတ် ပေါ်လာတာလည်း ထူးဆန်းနေသည်။

'ဟား ဟား ဟား ဟား သမီးက အမေ့ကို ကပ်ချွဲနေတာ ကိုး..ဖေကြီးကိုရော အာဘွားမပေးတော့ဘူးလား'

ငိုနေရာမှ ယောက်ျားကြီးအသံ ပြောင်းသွား ပြန်သည်။ ပြီး မှ သူ့ပင်ကိုအသံလေးဖြင့် (ပင်ကိုအသံ ဆိုတာထက် ကလေးလေး တစ်ယောက်၏ အသံနှင့် ပိုတူသည်) 'ဖေကြီးကိုလည်း ချစ်တာပေါ့'

တရွှတ်ရွှတ်ဖြင့် နမ်းနေပြန်သည်။

ထို့နောက်မှာ တော့ ဘယ်လိုမှ ထင်မှတ်မထားစွာ ထိတ် လန့်တကြားအော်သံစူးစူးလေးက ကြက်သီးထစရာကောင်းအောင် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

'အား....'

အော်သံနှင့်အတူ တစ်စုံတစ်ယောက်က တွန်းချလိုက်သ ဖြင့် ပြုတ်ကျသွားသလို သူမလည်း ထိုင်ခုံပေါ်မှကျပြီး မြေပြင်မှာ ပုံရက်ကလေး ဖြစ်နေသည်။

ဦးနေစိုးက ဂီတကိုထားခဲ့ပြီး သူ့တူမအနားသို့ ပြေးသွား သည်။

'သမီး..သမီးလေးရယ် မတော် ကျိုးပဲ့ကုန်မှဖြင့် မှန်းစမ်း ဘယ်နာသွားသေးလဲ'

'သွန်းထွေး ကားပေါ်က ပြုတ်ကျသွားတာ..မေမေလေ သွန်းထွေးကို တွန်းချပစ်တယ် ဟီး........သွန်းထွေးကို ထား ခဲ့ပြီး သူတို့နှစ် ယောက်တည်း ပြင်ဦးလွင်ကို သွားကြတယ်..သူတို့ မကောင်းဘူး ဟီး.........'

'အေးပါ..အေးပါ..ငါ့သမီးလေး သွားချင်ရင် လေးစိုး လိုက်ပို့ပေးမှာ ပေါ့နော်'

ကောင်မလေး အငိုတိတ်သွားသည်။ ဂီတက အခြေအနေ အ

ဖြစ်အပျက်အားလုံးကို လေ့လာအကဲခတ်နေသည်။

ဦးနေစိုးက သွန်းထွေးကို အိမ်ထဲ ပြန်ခေါ်သွားချိန်အထိ နေရာမှ မရွေ့ဘဲ သူရပ်ကြည့်နေမိသည်။

သူ့ပခုံးကိုပုတ်ပြီး ဦးနေစိုး လာခေါ်မှ သတိပြန်ဝင်လာကာ

'သူက ဒီလိုပဲ အမြဲ ဖြစ်နေကျလား အန်ကယ်'

'အမြဲတမ်း မဟုတ်တောင် သူ အရမ်းသတိရတဲ့အချိန်တွေ ဆို သူ့အနားမှာ သူ့အဖေနဲ့အမေရှိနေသလို ခံစားပြီး ဒီလိုပဲ ပြုမူ ပြောဆိုနေတော့တာပဲ..ကြာပါပြီကွယ်...သိပ်ပြီး သနားစရာ ကောင်းတဲ့ကလေး'

'ဒါဆို..အချိန်အကြာကြီး သူ့ရင်ထဲမှာ ကျိတ်ခံနေတာ ပေါ့'

'ဒီလိုပဲ ပြောရတော့မှာ ပဲ'

'သူ့ကို ကုပေးနေတဲ့ဆရာက ဘာပြောသေးလဲ'

'အချိန်တစ်ခုတော့ ယူရလိမ့်မယ်တဲ့ သူ့အခြေအနေဆက် ပြီး ဆိုးမလာအောင်တော့ ထိန်းပေးထားတာပဲ'

'ဆေးရော..သူ ပုံမှန်သောက်ရဲ့လား'

ဂီတအမေးကို ဦးနေစိုးက စဉ်းစားပြီးဖြေသည်။

'မောင်ဂီတ သိတဲ့အတိုင်းပဲ အန်ကယ်က အလုပ်များ တော့ သူ့ကို ပုံမှန်ဆေးတိုက်ဖို့ စောင့်ရှောက်ဖို့ အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက် တော့ ငှားထားတာပဲ၊ ဒါနဲ့ နေပါဦး အဲဒီ မမိုးသူ ဘယ်ရောက်နေ ပါလိမ့်..အဲမူရေ...အဲမူ'

အိမ်ဖော်မလေး ဖြစ်ဟန်တူသော ကောင်မလေးက ဦးနေ စိုးအနားမှာ ရိုရိုသေသေလာရပ်ရင်း

'ဒေါ်မိုးသူ အိပ်ပျော်နေပါတယ် ဘဘ'

'ဟေ..ဒီအချိန် ဘာ ဖြစ်လို့ အိပ်ပျော်နေရတာ တုန်း'

'မသိဘူးရှင့်၊ မမလေးတိုက်တဲ့နွားနို့ သောက်ပြီးကတည်း က အိပ်ချင်တယ်လို့ ပြောနေတာပဲ'

'ကဲ..ဒါပဲ ကြည့်တော့ မောင်ဂီတရေ..တကယ် အိပ်ရ မှာ က သူ မဟုတ်ဘူးလေ'

ဦးနေစိုးပြောတာကို သဘောကျပြီး ဂီတမှာ ရယ်လို့မဆုံး တော့...

ဂီတရဲ့အဖေဦးမြတ်ထွန်းနှင့် ဦးနေစိုးတို့မှာ ကျောင်းနေ ဖက်သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်သည့်အပြင် စီးပွားရေး လုပ်ပြန်တော့လည်း တစ်ယောက်တစ်ဝက် ရှယ်ယာထည့်ပြီး အတူလုပ်ကိုင်နေသူများ ဖြစ်ကြတော့ တကယ့်ဆွေမျိုးရင်းချာများ နှယ် သံယောဇဉ်ကြီးကြ သည်။

ဂီတက ငယ်ငယ်လေးကတည်းက အဖေ့ရဲ့ညီမ ရှိတဲ့ စင် ကာပူမှာ ကျောင်းသွားတက်နေရသည့်အတွက် ဦးနေစိုးအကြောင်း ကို အဖေ့ဆီမှ အမြဲကြားနေရသော် လည်း လူချင်းတော့ ယခုမှတွေ့ ဖူးတာ ဖြစ်သည်။

တွေ့ ဖူးတဲ့အချိန်ခဏလေးအတွင် းမှာ ဂီတ ကောက်ချက် ချမိတာတစ်ခုက ဦးနေစိုးဟာ သူ့တူမလေးကို အင်မတန်မှသံယော ဇဉ်ကြီးသူတစ်ယောက်ပင်။

'သားရော..ဒီမှာ ပဲ အခြေချတော့မှာ လား'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်ကယ်..ဒီမှာ အဖေတစ်ယောက်တည်း သိပ်စိတ်မချလို့ ပြန်လာတာ၊ ခွဲနေရတာ လည်း ကြာပြီဆိုတော့.. ကျွန်တော် အဖေ့အနားမှာ နေချင်သေးတယ်'

'သာဓုပါဗျာ..သာဓု၊ သားအဖေရဲ့လုပ်ငန်းတွေ ကို သား ဆက်ခံသင့်ပြီကွယ်..အဲဒါဆို မြတ်ထွန်းလည်း သူခုံမင်တဲ့ တရား ဘက်ကို

စိတ်အေးလက်အေး အားထုတ်လို့ရသွားတာပေ့ါ။ အန် ကယ့်မှာ သာ သားမြင်တဲ့အတိုင်းပဲ'

စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားသော ဦးနေစိုးကို ဂီတ နှစ် သိမ့် လိုက်မိသည်။

'ကျွန်တော့်ကို လိုတာရှိရင် ခိုင်းသာခိုင်းပါ အန်ကယ်.. ဘာမှအားနာစရာ မရှိပါဘူး..ကိုယ့်တူကိုယ့်သားတစ်ယောက်လို သဘောထားပြီး အချိန်မရွေးပြောလို့ရပါတယ်'

'အေးပါကွယ်..သားအဖေက အမြဲပြောပါတယ် သားက စိတ်သဘောဖြူပြီး လူတစ်ဖက်သားကို အမြဲကူညီတတ်တယ် တဲ့'

ဂီတက သူ့စိတ်ထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသည့် ဆန္ဒတစ်ခုကို ဦးနေစိုးထံမှာ ခွင့်တောင်းကြည့်လိုက်သည်။

'အန်ကယ် ကျွန်တော် ခုနက ညီမလေးကို အမြဲလာကြည့် ချင်တယ်..အဲဒါ အန်ကယ့်ဆီက ခွင့်ပြုချက်လေး'

ဦးနေစိုးက ပထမ အံ့သြသွားသည်။ ပြီးတော့မှ ပွင့်လင်း ရိုးသားသော ဂီတကို ပြုံးပြုံးကြီးကြည့်ကာ

'သားက စောင့်ရှောက်ချင်တယ်ဆိုရင် အချိန်မရွေး လာ လို့ရပါတယ်ကွယ်'

'ကျွန်တော် ကြိုးစားကြည့်ချင်လို့ပါ'

Thank Youပါ သား..ခုလို စေတနာထားတဲ့အတွက် အန်ကယ် တကယ် ဝမ်းသာတယ်ကွာ'

'ကျွန်တော် ရောက်နေတာလည်း ကြာပြီဆိုတော့ ပြန်ခွင့် ပြုပါဦး အန်ကယ်'

'ဟာ..မဟုတ်တာ..ဒီမှာ ထမင်းစားပြီးမှပြန်ပေ့ါ သား ရယ်'

'အဖေက ကျွန်တော့်ကို ထမင်းစားစောင့်နေမှာ စိုးလို့ပါ အန်ကယ်...နောက်မှ အေးအေးဆေးဆေးလာစားပါ့မယ်'

နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်သွားတဲ့ ဂီတကျောပြင်ကိုကြည့်ကာ.. ဦးနေစိုးတစ်ယောက် ကျေနပ်ပြီး ကျန်ခဲ့လေသည်။

မြတ်ထွန်း..မြတ်ထွန်း..အင်မတန် ကုသိုလ်ထူးလို့သာ ဒီလိုသားလေးကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရထားတာပဲ..ကောင်လေးက စကား ပြောတာလည်း လိမ္မာယဉ်ကျေးတယ်..ဖော်ရွေရိုးသားတယ်၊ ရုပ် ရည်ကလေးကလည်း အနောက်နိုင်ငံက မင်းသားတွေ နဲ့တောင် သွားဆင်နေသေး။ body ဆော့ထားလို့ သန်မာတဲ့ ကြွက်သားတွေ အရပ်ကြီးကလည်း မြင့်လိုက်တာ ခြောက်ပေလောက်ကို ရှိမလား ပဲ..

ဒီလိုသားမျိုးကို ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ မြတ်ထွန်းတို့ စိတ်ချပြီ ဆိုလည်း ချလောက်ပါရဲ့လေ..

ကိုယ့်မှာ သာ ဒီတူမလေးအတွက် ရတက်မအေးရဘူး.. ဒီလောကကြီးထဲမှာ ကိုယ်မရှိတော့တဲ့ တစ်နေ့..သူ့ခမျာ ဘယ်သူ့ ကို သွားအားကိုးရမလဲ..

ညဘက်တွေ ဒီအကြောင်း သွားတွေးမိလို့ကတော့ မျက် လုံးကြောင်ပြီး တစ်ညလုံး အိပ်မပျော်တော့ပါ...

*